

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.4.2011
KOM(2011) 169 slutlig

2011/0092 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2003/96/EG om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet

{ SEK(2011) 409 slutlig }

{ SEK(2011) 410 slutlig }

MOTIVERING

1. BAKGRUND

- **Förslagets syfte och mål**

Energiskatter har traditionellt tagits ut av flera orsaker, t.ex. för att öka intäkterna, men också för att påverka förbrukningsvanorna mot effektivare energiförbrukning och renare energikällor. Flera centrala aspekter av energibeskattningsramen på EU-nivå är redan föremål för reglering i syfte att säkerställa en väl fungerande inre marknad, genom rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet¹ (nedan kallat *energiskattedirektivet* eller bara *direktivet*).

Under den tid som förflutit sedan energibeskattningsdirektivet antogs har den underliggande politiska ramen genomgått radikala förändringar. Inom områdena för energi och klimatförändring har konkreta och ambitiösa politiska mål definierats för perioden fram till 2020. Genom klimat- och energipolitikpaketet som antogs 2009 etablerades den politiska ramen för att genomföra dessa mål på ett kostnadseffektivt och rättvist sätt. Beskattning av energi är ett av de instrument som medlemsstaterna har till förfogande för att nå de satta målen. Exempelvis visade den konsekvensbedömning som låg till grund för kommissionens förslag till klimat- och energipolitikpaket² att den totala välfärden och kostnadseffektiviteten

¹ EUT L 283, 31.10.2003, s. 51.

² SEK(2008) 85 vol. II, s. 51 ff.

kan ökas om intäktsgenererande instrument såsom beskattning används för att minska utsläppen i de sektorer som inte omfattas av gemenskapens system enligt direktiv 2003/87/EG³ (nedan kallat *systemet för handel med utsläppsrätter*).

Med tanke på behovet av en tillbörlig ram för energibesiktning i denna nya miljö begärde Europeiska rådets möte i mars 2008 att direktivet skulle ses över för att i högre grad överensstämja med EU:s energi och klimatförändringsmål⁴. Detta förslag har därför följande syften:

- (1) Säkerställa enhetlig behandling av energikällor i energiskattedirektivet för att ge energiförbrukarna ett jämlikt spelfält oberoende av energikälla.
- (2) Tillhandahålla en anpassad ram för beskattningen av förnybara energikällor.
- (3) Tillhandahålla en ram för tillämpandet av koldioxidskatt som komplement till den koldioxidprissignal som etableras genom systemet för handel med utsläppsrätter, utan att det uppstår överlappningar mellan de två instrumenten.

- **Allmän bakgrund**

Detta förslag har som syfte att åstadkomma nödvändiga anpassningar av vissa grundläggande bestämmelser i energiskattedirektivet och på så sätt säkerställa att energibesiktningen bidrar till målet om lägre och renare energiförbrukning i EU. Energiskattedirektivet i sin nuvarande version har ett antal problem, vilka kan beskrivas enligt följande:

För det första säkerställs inte tillräckligt enhetlig behandling av grundläggande fossila energikällor och elektricitet. Med tanke på att de olika produkterna har olika energiinnehåll, varierar minimiskattenivåerna avsevärt beroende på produkt. Det betyder att vissa produkter gynnas framför andra, och den gynnsammaste behandlingen gäller för kol. Det betyder också att vissa affärsverksamheter gynnas jämfört med andra, beroende på vilka energikällor de använder.

För det andra är den prissignal som följer av energiskattedirektivets minimiskattenivåer inte tillbörligt relaterad till behovet att bekämpa klimatförändringen. Direktivets bestämmelser är inte tillräckligt anpassade för att säkerställa en väl fungerande inre marknad i omständigheter där medlemsstaterna använder koldioxidrelaterade skatter i syfte att minska utsläppen av koldioxid.

För det tredje vilar beskattningen av förnybara bränslen, trots deras växande betydelse på marknaden, fortfarande på regler som fastställdes vid en tidpunkt då dessa bränslen var nischalternativ utan större marknadsbetydelse. Standardbesiktningen av förnybara bränslen baserar sig på volym och den skattesats som tillämpas på den fossila produkt som den berörda förnybara produkten ersätter. Det lägre energiinnehållet i förnybara bränslen beaktas inte, och därför leder samma skattesats till en jämförelsevis högre börda jämfört med konkurrerande fossila bränslen. Medlemsstaternas enda möjlighet att korrigera denna effekt och, där det är nödvändigt, kompensera för skillnader i produktionskostnader, är att tillämpa skattelättnader

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁴ Europeiska rådets möte den 13–14 mars 2008, ordförandeskapets slutsatser (7652/1/08 rev. 1, 20.5.2008).

enligt artikel 16 i energiskattedirektivet. Standardbeskattningen av förnybara bränslen är således inte anpassad till de här bränslenas egenskaper, och den enda möjligheten till anpassning är att tillämpa alternativa skattelättnader som är föremål för strikt bedömning av statligt stöd.

För det fjärde tillämpas energibeskattningen enligt energiskattedirektivet alltid genomgående, även i fall där begränsningen av koldioxidutsläpp säkerställs genom systemet för handel med utsläppsrätter. Detta leder till att de mekanismer i unionens lagstiftning vars syfte är att begränsa dessa utsläpp i vissa fall kan överlappa varandra medan de i andra fall kan saknas helt. Ingentenda situationen är önskvärd, på grund av de resulterande förlusterna av kostnadseffektivitet och/eller snedvridningar på den inre marknaden.

- **Befintliga bestämmelser på förslagets område**

I rådets direktiv 2003/96/EG definieras skattepliktiga energiprodukter, de användningar som gör dem skattepliktiga och den miniminivå som tillämpas på var och en produkt beroende på om den används som drivmedel, för vissa industriella och yrkesmässiga ändamål eller för uppvärmning.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Förslaget är förenligt med unionens huvudsakliga politikområden och mål. Syftet med förslaget är att säkerställa att den inre marknaden fortsätter att fungera väl när det gäller energibesättning, i ett sammanhang där medlemsstaterna behöver bidra till att EU:s energi- och klimatförändringsmål kan nås. Med tanke på samstämmighet med klimat- och energipaketet som antogs 2009 bör detta förslag träda i kraft från den 1 januari 2013.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

- **Samråd med berörda parter**

Detta förslag har utarbetats med stöd av ett stort antal externa bidrag. Dessa bidrag har inkommit i form av återkoppling under offentliga samråd, som inleddes genom grönboken om marknadsbaserade instrument⁵; och direkta samråd med medlemsstaterna och andra berörda parter. GD Skatter och tullar har även låtit utföra externa undersökningar som grund för konsekvensbedömningen.

I grönboken om marknadsbaserade instrument anges bland annat de områden inom vilka det är lämpligt med ändringar av energiskattedirektivet och tänkbara sätt att gå vidare. I grönboken behandlas särskilt frågan om inte energiskattedirektivet borde omstruktureras för att bättre återspegla det faktum att energibesättning tjänar inte bara ett mål, utan flera (intäktsgenerering och energibesparingar å ena sidan och miljöaspekter å andra sidan).

- **Konsekvensbedömning**

För att undersöka hur de olika politiska målen kan genomföras på bästa sätt, undersöktes ett antal metoder som jämfördes med *grundscenariot (scenario utan åtgärder)*. Enligt

⁵ Grönbok om marknadsbaserade styrmedel för miljöpolitiken och näraliggande politikområden (KOM(2007) 140 av den 28 mars 2007).

grundscenariot görs inga ändringar av den gällande energiskatteramen, som är fullt tillämplig i alla medlemsstater efter att den återstående övergångsperioden har löpt ut. Då skulle energiskattedirektivet inte bringas i närmare överensstämmelse med EU:s energi- och klimatförändringsmål. Resultaten av två handlingsvägar – översyn av energiskattedirektivet på ett senare stadium och samordning av beskattningen i stället för en översyn – kan jämföras med grundscenariot, bl.a. för att de inte leder till resultat i tid. Följande alternativ granskades:

- **Översyn av gällande beskattning av de olika energikällorna enligt ett enskilt kriterium:** Beskattningen av de olika produkterna kunde anpassas på grundval av deras energiinnehåll, i syfte att göra energibesattningen mera neutral och begränsa negativa verkningar på tillämpningen av övriga instrument och politiska åtgärder (alternativ 1); alternativt kunde anpassningen grunda sig på de olika produkternas koldioxidinnehåll så att energibesattningen systematiskt skulle återspegla de berörda produkternas koldioxidprestanda för att bidra till att EU:s klimatförändringsmål uppnås (alternativ 2).
- **Översyn av direktivets struktur** med beaktande av de olika mål som ligger bakom energibesattningen (generering av intäkter och energibesparingar å ena sidan samt miljörelaterade faktorer å andra sidan): Detta skulle leda till att särskilda koldioxidrelaterade skatter införs på nationell nivå och kräver att övrig beskattning av energi är neutral, dvs. att det inte finns någon differentiering mellan energikällor så att de koldioxidrelaterade skatterna kan fungera på avsett sätt. Detta synsätt ligger till grund för alternativ 3 och de två transportspecifika alternativen 5 och 6.
- **Införande av en enhetlig koldioxidrelaterad tillägsskatt:** Denna skatt skulle tillämpas i tillägg till de aktuella skatterna enligt energiskattedirektivet, på ett sätt som kompletterar EU:s system för handel med utsläppsrätter (alternativ 4).

De olika alternativens verkningar analyserades vid konsekvensbedömningen. Resultaten från bedömningen sammanfattas i konsekvensbedömningsrapporten. Vid konsekvensbedömningen identifierades en uppsättning åtgärder som är att föredra, baserade på alternativ 3 och transportalternativ 6, med beaktande av hur de olika alternativen bidrar till de ovan anförda målen och behovet att respektera medlemsstaternas budgetmässiga intressen såväl som jämlikhetsaspekter. Det aktuella förslaget baserar sig på denna förespråkade uppsättning åtgärder.

Konsekvensbedömningen visade att de ovan anförda målen kan uppnås utan ekonomiska kostnader och att översynen potentiellt kan ge ekonomiska fördelar, särskilt om extra intäkter från skatterna på allmän energiförbrukning eller koldioxidrelaterade skatter används för att reducera arbetsgivarnas socialförsäkringsavgifter. Det framgick också att en översyn av energiskattedirektivet inte skapar en otillbörlig börda för företagen och inte heller leder till konkurrensnackdelar på sektornivå. Dessutom minskar en gemensam översyn av skatterna på motor- och uppvärmningsbränslen risken för negativa fördelningsmässiga effekter, en risk som ofta kopplas till alternativ som har tendens att medföra högre uppvärmningskostnader. I detta sammanhang bekräftar konsekvensbedömningen den centrala fördelen med beskattning, dvs. utöver att beskattningen påverkar förbrukarnas handlingsmönster genererar den också intäkter som kan användas för att finansiera kompletterande åtgärder, och därmed ger konsekvensbedömningen indikationer på hur fördelningsfrågor kan hanteras. Det framgår dock också av konsekvensbedömningen att de fördelningsmässiga effekterna på hushållen varierar mellan de olika medlemsstaterna, mer än någon annan enskild effekt och att den fortsatta möjligheten att undanta hushållen från beskattning på nationell nivå därför kan anses vara motiverad.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av förslaget**

Kommissionen föreslår följande från och med 2013:

1. Införande av en uttrycklig åtskillnad mellan energiskatter som är specifikt kopplade till koldioxidutsläpp som kan tillskrivas förbrukning av de berörda produkterna (koldioxidrelaterade skatter) och energiskatter baserade på produkternas energiinnehåll (allmän skatt på energiförbrukning).

De koldioxidrelaterade skatterna baserar sig på de emissionsfaktorer för koldioxidutsläpp som anges i punkt 11 i bilaga I till kommissionens beslut 2007/589/EG⁶. Den allmänna skatten på energiförbrukning baserar sig på det effektiva värmevärdet hos energiprodukterna och elektriciteten enligt det som anges i bilaga II till direktiv 2006/32/EG⁷ och, när det gäller biomassa eller produkter framställda från biomassa enligt bilaga III till direktiv 2009/28/EG⁸.

De specifika koldioxidemissionsfaktorerna och effektiva värmevärdena för biomassa och biomassaprodukter, för vilka det anges hållbarhetskriterier i artikel 17 i direktiv 2009/28/EG (biodrivmedel och flytande biobränslen enligt definitionen i artikel 2 h och 2 i i direktivet) ska endast tillämpas om kriterierna iakttas (se artikel 1.1 i förslaget, rörande artikel 1 i energiskattedirektivet). Av det följer att biodrivmedel och flytande biobränslen som inte uppfyller dessa kriterier beskattas på grundval av emissionsfaktorn för koldioxid och det effektiva värmevärdet för likvärdigt motor- eller uppvärmningsbränsle.

Med tanke på ekonomisk effektivitet är det önskvärt att införa koldioxidrelaterade skatter som ett komplement till EU:s system för handel med utsläppsrätter. Medlemsstaterna bör dock också fortsatt kunna beskatta förbrukning av motor- och uppvärmningsbränslen när det gäller syften som inte är kopplade till minskning av växthusgaser, t.ex. intäktsgenerering. För att göra det möjligt med sådana diversifierade mål och för att så långt som möjligt säkerställa att alla dessa mål kan eftersträvas på ett enhetligt sätt, bör alla skatter som inte är koldioxidrelaterade vara kopplade till energikällornas energiinnehåll.

2. Utöka räckvidden för energiskattedirektivet – när det gäller koldioxidrelaterade skatter – till att omfatta energiprodukter som i princip omfattas av direktiv 2003/87/EG, och samtidigt fastställa ett obligatoriskt undantag från koldioxidrelaterade skatter i fall som omfattas av gemenskapens system enligt det direktivet.

Dessa ändringar säkerställer att energiskattedirektivet kompletterar direktiv 2003/87/EG på ett sömlöst sätt vad gäller behovet av en prissignal kopplad till koldioxidutsläpp (se särskilt artikel 1.1 och 1.4 a i förslaget, rörande artiklarna 1 och 4.2 i energiskattedirektivet), samtidigt som man undviker överlappningar mellan å ena sidan EU:s system för handel med

⁶ Kommissionens beslut 2007/589/EG av den 18 juli 2007 om riktlinjer för övervakning och rapportering av utsläpp av växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 229, 31.8.2007, s. 1).

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster och om upphävande av rådets direktiv 93/76/EEG (EUT L 114, 27.4.2006, s. 64).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16)..

utsläppsrätter och å andra sidan skatter som tjänar samma ändamål (se artikel 1.11 a ii i förslaget, rörande artikel 14 i energiskattedirektivet).

Det finns också ett behov att begränsa de potentiella kostnadsverkningarna av koldioxidrelaterade skatter på sektorer eller delsektorer som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage enligt artikel 10a.13 i direktiv 2003/87/EG. Det är därför nödvändigt att fastställa övergångsåtgärder för undvikande av otillbörliga kostnadseffekter samtidigt som man bibehåller de koldioxidrelaterade skatternas miljöeffektivitet. I detta hänseende bör man ta modell av systemet med gratis tilldelning av utsläppsrätter för växthusgaser enligt direktiv 2003/87/EG (se föreslagen ny artikel 14a i energiskattedirektivet – artikel 1.12 i förslaget). Andra sektorer och undersektorer i ekonomin kan också drabbas av koldioxidläckage. Vad gäller jordbrukssektorn håller kommissionen för närvarande på att förbereda en rapport om riskerna för koldioxidläckage inom den sektorn. Så snart rapporten är klar kommer kommissionen att vidta lämpliga uppföljningsåtgärder för att säkra att alla sektorer som kan drabbas av koldioxidläckage behandlas likvärdigt inom ramen för det framtida energiskattedirektivet, antingen genom man tar hänsyn till rapportens slutsatser i de pågående diskussionerna i rådet om förslaget om översyn av energiskattedirektivet, eller om rapporten inte är tillgänglig innan förslaget antas, genom att man antar separat lagstiftning.

För andra ändamål än koldioxidrelaterade skatter förblir räckvidden för energiskattedirektivet oförändrad.

3. Göra en översyn av minimiskattenivåerna, särskilt för att säkerställa att de återspeglar koldioxidutsläppen och det effektiva värmevärdet på ett enhetligt sätt för de olika energikällorna, vid behov med tillämpning av övergångsperioder (se artikel 1.6, 1.7, 1.8 och 1.23 i förslaget, rörande artiklarna 7, 8 och 9 i energiskattedirektivet, såväl som bilaga I till direktivet).

Likaså, för att säkerställa enhetlig behandling av skattepliktiga produkter för vilka specifika minimiskattenivåer inte har fastställts, föreslår kommissionen också ändring av artikel 2.3 i energiskattedirektivet (se artikel 1.2 b i förslaget, rörande artikel 2.3 och 2.4 i direktivet). I fall där beslut 2007/589/EG, direktiv 2006/32/EG eller direktiv 2009/28/EG inte innehåller ett referensvärde som kan tillämpas på en viss produkt, ska medlemsstaterna hänvisa till relevant tillgänglig information om produktens effektiva värmevärde och/eller koldioxidemissionsfaktorer. Dessutom bör minimiskattenivåernas reella värde bibehållas. Minimiskattenivåerna för allmän energiförbrukning bör vara föremål för regelbunden automatisk anpassning för att beakta nivåernas reella värde, i syfte att bibehålla den aktuella harmoniseringsgraden samt minska volatiliteten på grund av energi- och livsmedelspriser, och denna anpassning bör göras på grundval av ändringar i det EU-omfattande harmoniserade konsumentprisindex som publiceras av Eurostat, med uteslutning av energi och oförädlade livsmedel (se artikel 1.4 b i förslaget, rörande en ny punkt 4 som ska införas i artikel 4 i energiskattedirektivet). Eftersom de koldioxidrelaterade skatterna kompletterar genomförandet av direktiv 2003/87/EG, bör utsläppsrätternas marknadspriser vara föremål för ingående övervakning vid de årliga revisionerna av direktivet enligt artikel 1.21 i förslaget.

4. Kräva att medlemsstaterna, när de fastställer sina nationella skattenivåer, reproducerar förhållandet mellan energiskattedirektivets minimiskattenivåer för de olika energikällorna (se artikel 1.4 b i förslaget, rörande en ny punkt 3 som ska införas i artikel 4 i energiskattedirektivet).

Avsikten med detta krav är att säkerställa att den enhetliga behandlingen av energikällor utökas till att omfatta de skattenivåer som fastställs nationellt (ovanför miniminivåerna enligt energiskattedirektivet). För motoroljor ser det ut att vara lämpligt med en övergångsperiod fram till 2023, med beaktande av de betydande skillnader som förekommer i de skattesatser som tillämpas på olika motorbränslen i flera medlemsstater.

5. Frånta medlemsstaterna möjligheten att differentiera mellan skattebehandlingen av yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av dieselbrännolja som motorbränsle (se artikel 1.6 i förslaget, om ersättning av artikel 7 i energiskattedirektivet).

Möjligheten för medlemsstaterna att tillämpa en lägre skattenivå på yrkesmässig användning av dieselbrännolja som motorbränsle ser ut att inte längre vara förenlig med kravet att förbättra energieffektiviteten och behovet att åtgärda den ökande miljöpåverkan från transporter. Kommissionen föreslår därför att denna möjlighet utesluts.

Mot bakgrund av detta synsätt mister 2007 års förslag rörande artikel 7 i energiskattedirektivet⁹ sitt syfte och dras därför tillbaka.

6. Förenkla minimiskattenivåernas struktur där det är möjligt.

Den existerande differentieringen mellan yrkesmässig och icke-yrkesmässig användning av energiprodukter som används för uppvärmning och elektricitet avskaffas (se tabell C i bilagan till förslaget). Minimiskattenivåerna för vissa industriella och yrkesmässiga användningar av motorbränslen (se tabell B i bilagan till förslaget) anpassas till de minimiskattenivåer som tillämpas på samma produkter, i fall där de används för uppvärmning (se tabell C i bilagan till förslaget). Slutligen, och eftersom blyhaltig bensin har blivit en marginell produkt, föreslår kommissionen att differentieringen mellan blyhaltig och blyfri bensin avskaffas och att en enda minimiskattenivå fastställs för båda produkterna (se tabell A i bilagan till förslaget).

7. För att begränsa undantaget enligt artikel 14.1 a för energiprodukter som används för elektricitetsproduktion till skatter på allmän energiförbrukning (se artikel 1.11 b i förslaget) och införa en ny punkt i artikel 14 om undantag från beskattning, för en begränsad period på åtta år, för elektricitet som produceras på land och levereras direkt till fartyg som ligger i en hamn (se artikel 1.11 a ii i förslaget).

Enligt artikel 14.1 c i sin nuvarande form måste medlemsstaterna bevilja skattefrihet för elektricitet som produceras ombord på en farkost, även när den ligger i en hamn, samtidigt som medlemsstaterna enligt artikel 15.1 f får utöka denna skattefrihet till inre vattenvägar. I vissa hamnar finns renare alternativ som går ut på användning av landström (t.ex. anslutning till elnät på land). Denna teknik är fortfarande på ett tidigt utvecklingsstadium. För att sätta ett första incitament för utveckling och tillämpning föreslår kommissionen undantag från energiskatt på landström som levereras till fartyg som ligger i en hamn. Detta undantag skulle gälla under en period på åtta år (med början från tidsgränsen för övergångsperioden enligt det aktuella förslaget). Denna period ger också möjligheten att utarbeta en mer omfattande ram för följande period, vilket ger möjlighet till optimal utveckling av landström. Denna ram kunde också innefatta rättsliga åtgärder. Arbetet på denna ram kunde inledas så snart som Internationella standardiseringsorganisationen har antagit gemensamma tekniska standarder för systemen för leverans av landström.

⁹ KOM(2007) 52 slutlig av den 13.3.2007.

För att etablera en omfattande och enhetlig koldioxidprissignal utanför EU:s system för handel med utsläppsrätter bör en ny punkt 3 införas i artikel 14 för att begränsa undantaget enligt artikel 14.1 a för energiprodukter som används för att producera elektricitet, till beskattning av allmän energiförbrukning. Detta bör dock inte gälla för energiprodukter som används för att producera elektricitet ombord på farkoster, eftersom det i praktiken är mycket svårt att skilja mellan användningen av energiprodukter för detta ändamål och användning av energiprodukter för navigering.

8. Tillhandahålla skatteavdrag när det gäller koldioxidrelaterade skatter för anläggningar inom sektorer eller delsektorer som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage (se den nya artikel 14a i energiskattedirektivet, formulerad i artikel 1.12 i förslaget).

Det finns ett behov att begränsa de potentiella kostnadsverkningarna av koldioxidrelaterade skatter på sektorer eller delsektorer som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage enligt artikel 10a.13 i direktiv 2003/87/EG. Därför behövs det också övergångsåtgärder för att undvika otillbörliga kostnadsverkningar samtidigt som de koldioxidrelaterade skatternas miljöeffektivitet bibehålls, på ett liknande sätt som man har uppnått med gratis tilldelning av utsläppsrätter för växthusgaser enligt direktiv 2003/87/EG. För att bibehålla fullt incitament att minska utsläpp, bör detta skatteavdrag grunda sig på historisk energiförbrukning vid den berörda anläggningen under en definierad referensperiod (antingen från den 1 januari 2005 till den 31 december 2008 eller från den 1 januari 2009 till den 31 december 2010). Skatteavdragets storlek bör dessutom återspegla den koldioxidrelaterade skatt som skulle ha tillämpats på anläggningen på grundval av historiska förbrukningsuppgifter, under antagandet att ett koldioxideffektivt referensbränsle hade använts. För detta ”bränsleriktmärke” bör emissionsfaktorn för naturgas användas för att återspegla de principer som har antagits i kommissionens beslut xxx/xxx om fastställande av unionsomfattande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning enligt artikel 10a i direktiv 2003/87/EG¹⁰.

9. Bibehålla den flexibilitet som ges genom energiskattedirektivet, särskilt den existerande bestämmelsen om att medlemsstaterna får tillämpa flera skatter än en på energiförbrukning. Kommissionen föreslår ändå att vissa av de existerande alternativen revideras; det handlar om de alternativ som står i motsättning till de mål som man vill uppnå genom det aktuella förslaget och, allmänt taget, om att säkerställa överensstämmelsen med de nya allmänna bestämmelser som föreslås. Närmare uttryckt föreslår kommissionen följande:

- Begränsa räckvidden för artikel 2.4 (nya artikel 3) som handlar om de instanser på vilka direktivet inte är tillämpligt, till skatter på allmän energiförbrukning i syfte att etablera en omfattande och enhetlig koldioxidprissignal utanför EU:s system för handel med utsläppsrätter. Dessutom begränsas enligt artikel 2.4 elektricitet från direktivets räckvidd när elektriciteten står för mer än 50 % av kostnaden för en produkt (se fjärde strecksatsen i punkt 6 i den artikeln). Denna bestämmelse medför dock risk för snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden och bör avskaffas (se artikel 1.3 i förslaget, nya artikel 3).

¹⁰ EUT L [...], [...], s [...].

- *Avskaffa artikel 9.2* enligt vilken tre medlemsstater har lägre minimiskattenivåer för eldningsolja. Denna bestämmelse gör att de olika energiförbrukarna inte behandlas enhetligt på den inre marknaden (se artikel 1.8 i förslaget).
- *Begränsa så långt det är möjligt tilläggsminskningarna och tilläggsundantagen enligt artikel 15* till skatter på allmän energiförbrukning, i syfte att etablera en omfattande och enhetlig koldioxidprissignal utanför EU:s system för handel med utsläppsrätter (se artikel 1.13 a i förslaget). Detta skulle dock inte gälla artikel 15.1 f och h–l, av följande skäl:
 - Medlemsstaterna skulle även i fortsättningen få full flexibilitet när det gäller att tillämpa undantag eller avdrag till förmån för hushåll och välgörenhetsorganisationer för sociala ändamål (led h, se också uppgifterna ovan).
 - Det föreslås en utfasning av möjligheten att tillämpa undantag eller avdrag på naturgas och LPG, eftersom dessa produkter inte är förnybara (led i, se också uppgifterna ovan).
 - Undantagen eller avdragen för energiprodukter som levereras för användning som bränsle för navigering på inre vattenvägar enligt led f baserar sig på internationella konventioner åtminstone för vissa av de berörda vattenvägarna; muddring av farbara vattenvägar och hamnar enligt led k utgör komplementära verksamheter.
 - Undantagen eller avdragen för luftfarkoster och fartyg enligt led j återspeglar liknande undantag som tillämpas när det gäller mervärdesskatt och hör samman med de verksamheter som gynnas av undantaget enligt artikel 14.1 b och c som baserar sig på internationella konventioner.
 - Den kolgas som avses i punkt l och som faller inom KN-nummer 2705 är en produkt som främst förekommer inom stålindustrin som en biprodukt från bränsleanvändning i metallurgiska processer. Det framgick av samrådet med medlemsstaterna att om denna kolgas beskattas uppstår en oproportionerlig administrativ börda både för de berörda industrierna och för förvaltningarna.
- *Ändra artikel 15.1 h* i syfte att tillåta skattefördelar när det gäller uppvärmning av hushåll oavsett vilken energikälla som används, dvs. att avskaffa uteslutningen av vissa källor såsom eldningsolja. Kommissionen erkänner att medlemsstaterna kanske överväger det vara nödvändigt med skattefördelar av detta slag, men anser att alla energikällor bör behandlas lika (se artikel 1.13 a i i förslaget).
- *Ändra artikel 15.3* enligt vilken medlemsstaterna får tillämpa en skattenivå ner till noll för energiprodukter och elektricitet som används inom jordbruk, trädgårdsodling och fiskodling samt skogsbruk (se artikel 1.13 b i förslaget). Denna bestämmelse bidrar till inkonsekvenserna när det gäller det sätt hur olika affärssektorer behandlas på den inre marknaden, särskilt med tanke på att jordbruket är en av de viktigaste sektorerna som ligger utanför EU:s system för handel med utsläppsrätter. När det gäller beskattning av allmän energiförbrukning är det därför nödvändigt att koppla tillämpningen av det alternativet till en motprestation som säkerställer framsteg när det gäller energieffektivitet. I fråga om koldioxidrelaterade skatter bör behandlingen av de berörda sektorerna anpassas till bestämmelserna som tillämpas på industrisektorer. Undantag från koldioxidrelaterade

skatter bör således endast tillämpas när detta är nödvändigt för att undvika risken för koldioxidläckage.

- *Ändra artikel 5* för att göra det klart att en skattedifferentiering på grundval av de kriterier som förtecknas i denna artikel inte bör utsträcka sig till koldioxidrelaterade skatter (se artikel 1.5 i förslaget). Dessutom används möjligheten att tillämpa en lägre skattenivå på motorbränsle som används i taxibilar i praktiken endast när det gäller diesel. Även mot bakgrund av den nya föreslagna ramen bör denna möjlighet avskaffas helt (inbegripet för skatter på allmän energiförbrukning) eftersom den inte längre är förenlig med det politiska målet om att främja alternativa bränslen eller politiken för att främja alternativa energibärare och användning av renare fordon inom stadstransporter.
- *Ändra artikel 16* för att avskaffa medlemsstaternas möjlighet att bevilja undantag eller avdrag när det gäller skatter på biobränslen fram till slutet av 2023 (se artikel 1.14 i förslaget). På medellång sikt är denna bestämmelse inte längre nödvändig, mot bakgrund av de ändringar som har föreslagits till de allmänna bestämmelserna i energiskattedirektivet som i tillräcklig grad kommer att beakta de särskilda egenskaperna hos bränslen som helt eller delvis består av biomassa eller produkter framställda från biomassa (se artikel 1.1 i förslaget). I fråga om gasol (LPG) och naturgas som används som drivmedel är det inte längre berättigat med fördelar i form av lägre minimiskattenivå för allmän energiförbrukning eller möjligheten att undanta dessa energiprodukter från beskattning på grundval av artikel 15.1 i, särskilt mot bakgrund av behovet att öka marknadsandelarna för förnybara energikällor. Dessa fördelar bör därför också avskaffas fram till slutet av 2023 (se artikel 1.13 a i i förslaget).

10. Anpassa direktiv 2003/96/EG till rådets direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG¹¹ (se artikel 1.11 a i, 1.17 och 1.18 i förslaget, rörande artiklarna 14, 20 och 21 i energiskattedirektivet).

11. Uppdatera förteckningen över energiprodukter i artiklarna 2.1 och 20.1 i direktiv 2003/96/EG för att inkludera vissa biobränslen, uppdatera och modernisera bestämmelserna rörande tillämpning av bestämmelserna om övervakning och flyttning i direktiv 2008/118/EG. Dessutom bör produkterna inom KN-nummer 3811 bli föremål för bestämmelserna om övervakning och flyttning i direktiv 2008/118/EG med beaktande av den risk för skatteflykt, skatteundandragande eller skattemissbruk som de representerar (se artikel 1.2 a och 1.17 i förslaget, rörande artiklarna 2 och 20 i energiskattedirektivet).

12. Hänvisa till den version som för närvarande är tillämplig för den kombinerade nomenklaturen i artikel 2.5 i direktiv 2003/96/EG. Dessutom bör artikel 2.5 i energiskattedirektivet anpassas till den nya rättsliga ramen enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt efter Lissabonfördragets ikraftträdande (se artikel 1.2 b och 1.21 i förslaget).

13. Avskaffa artiklarna 18a och 18b, eftersom dessa övergångsbestämmelser i energiskattedirektivet faller bort (se artikel 1.16 i förslaget).

14. Bevilja Spanien och Frankrike möjligheten att införa högre skattenivåer för allmän energiförbrukning i vissa delar av deras territorium och på så sätt erkänna den långvariga

¹¹ EUT L 9, 14.1.2009, s. 12.

processen för decentralisering som de genomför (se artikel 1.15 i förslaget, rörande artikel 18 i energiskattedirektivet).

Med tanke på Spaniens speciella förvaltningsstruktur och för att underlätta genomförandet av de autonoma regionernas ekonomiska självständighet bör Spanien ges tillstånd att tillämpa högre regionala skattenivåer för allmän energiförbrukning. Samma resonemang gäller för Frankrike utifrån behovet att stärka de administrativa regionernas ekonomiska kapacitet under decentraliseringsprocessen. Det är dock nödvändigt att säkerställa att lika behandling mellan konkurrerande energikällor bibehålls. Det måste dessutom säkerställas att det inte finns differentieringar av något slag som hindrar den inre marknaden från att fungera väl eller som påverkar cirkulationen av energiprodukter inom EU.

Övriga medlemsstater som vill införa ett liknande system med regional skattedifferentiering måste anhålla om att kommissionen lämnar ett förslag för ändring av energiskattedirektivet på grundval av artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

15. För att säkerställa fri rörelse samtidigt som man respekterar de säkerhetskrav som är tillämpliga på fordon i yrkestrafik och specialbehållare, bör definitionen på standardtankar i sådana fordon enligt artikel 24 i direktiv 2003/96/EG uppdateras till att återspegla det faktum att det inte alltid är tillverkaren som monterar bränsletankar på fordon för yrkestrafik (se artikel 1.19 i förslaget). Kommissionen uppmärksammades om denna fråga av transportföretagens förbund som påpekade att vissa medlemsstater systematiskt har genomfört kontroller rörande denna definition och beskattat bränsle i tankar som inte omfattas av definitionen. Frågan har också diskuterats med medlemsstaterna vid ett möte som nyligen hölls i kommittén för punktskatter som slöt sig till att en ändring av definitionen i artikel 24 är det enda tänkbara sättet att lösa denna fråga.

16. Införa en skyldighet för kommissionen att senast vid utgången av 2015 för första gången och därefter vart femte år överlämna till rådet en rapport om tillämpningen av energiskattedirektivet och där det är lämpligt ett förslag till ändring (se artikel 1.21 i förslaget). I rapporten bör kommissionen bl.a. undersöka miniminivån för koldioxidrelaterade skatter mot bakgrund av hur marknadspriset för utsläppsrätter har utvecklats i EU, de verkningar som följer av innovation och den tekniska utvecklingen (effektivt energiutnyttjande), användningen av elektricitet inom transporter, användningen av alternativa bränslen såsom biobränsle och väte, verkningarna av avskiljning och lagring av koldioxid osv.) samt motivering för undantag och avdrag från beskattningen enligt detta direktiv. I fråga om undantag och avdrag bör särskild uppmärksamhet fästas vid undantagen för energiprodukter som används inom luft- och sjötransport (artikel 14.1 b och 14.1 c i energiskattedirektivet) med beaktande av deras respektive behandling inom EU:s system för handel med utsläppsrätter och resultaten från internationella förhandlingar inom Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) om användning av globala marknadsbaserade instrument som beaktar den externa kostnaden för koldioxidutsläpp, med undantag för landström (föreslagen artikel 14.4 i energiskattedirektivet) och inverkan på hushållen. Förteckningen över sektorer eller delsektorer som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage ska för tillämpningen av artikel 14a i detta direktiv ses över regelbundet, särskilt mot bakgrund av nya rön (se punkt 2 ovan).

- **Rättslig grund**

Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslaget avser ett område där unionen och medlemsstaten är gemensamt behöriga. Därför gäller subsidiaritetsprincipen. Enligt artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör rådet anta bestämmelser för harmonisering av lagstiftning rörande punktskatter i den utsträckning sådan harmonisering är nödvändig för att säkerställa den inre marknadens etablerande och funktion.

Översynen av energiskattedirektivet och tidtabellen måste ses i ett bredare sammanhang inom EU-agendan för energi och klimatförändring. EU håller som bäst på att etablera ramen för lagstiftning som bör göra det möjligt att nå de ambitiösa målen för 2020. Målet om att få energiskattedirektivet i närmare överensstämmelse med övriga mål och syften kan endast genomföras genom en akt som unionen antar om ändring av energiskattedirektivet.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen, av nedan anförda skäl.

De mål som gäller för den aktuella översynen nås bäst genom ändring av det gällande direktivet enligt det som beskrivs ovan. Förslaget berör främst ett antal centrala delar av direktivet: beskattningens struktur och förhållandet mellan de respektive skattemässiga behandlingarna av de olika energikällorna.

Förslaget är i alla avseenden begränsat till vad som är nödvändigt för att nå de mål som eftersträvas.

- **Val av regleringsform**

Föreslagna regleringsformer: Direktiv. Inom detta område som redan täcks av ett existerande direktiv bör medlemsstaterna fortsättningsvis bibehålla en betydande flexibilitetsmarginal, mot den bakgrund som beskrivs ovan. Övriga former än ett direktiv om ändring av direktiv 2003/96/EG är därför inte lämpliga.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2003/96/EG om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag¹²,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹³,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁴,

i enlighet med det särskilda lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 2003/96/EG¹⁵ antogs i syfte att säkerställa en väl fungerande inre marknad i fråga om beskattning av energiprodukter och elektricitet. Enligt det som anges i artikel 6 i fördraget har miljöskyddskrav införlivats i det direktivets bestämmelser, särskilt mot bakgrund av Kyotoprotokollet.
- (2) Det är nödvändigt att säkerställa att den inre marknaden fortsätter att fungera väl i ett sammanhang där det finns nya krav relaterade till begränsning av klimatförändringen, användning av förnybara energikällor och energibesparingar, enligt det som fastställs i ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 8–9 mars 2007 och den 11–12 december 2008.
- (3) Beskattning relaterad till koldioxidutsläpp kan vara ett kostnadseffektivt medel för medlemsstaterna när det gäller att uppnå de minskningar av växthusgaser som är nödvändiga enligt Europaparlamentets och rådets beslut 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020¹⁶ i fråga om källor som inte omfattas av unionens system enligt Europaparlamentets och

¹² EUT C [...], [...], s [...].

¹³ EUT C [...], [...], s [...].

¹⁴ EUT C [...], [...], s [...].

¹⁵ EUT L 283, 31.10.2003, s. 51.

¹⁶ EUT L 140, 5.6.2009, s. 136.

rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG¹⁷. Med tanke på den potentiella roll som koldioxidrelaterade skatter kan spela, måste det finnas gemensamma regler för dessa skatter, med tanke på en väl fungerande inre marknad.

- (4) Medlemsstaterna bör dock, såsom hittills, kunna tillämpa energibesättning på bränsle för uppvärmning, motorbränslen och elektricitet för flera olika ändamål som inte nödvändigtvis eller särskilt eller uteslutande är relaterade till minskning av växthusgaser.
- (5) Därför bör det finnas bestämmelser för energibesättning som består av två delar – koldioxidrelaterade skatter och skatter på allmän energiförbrukning. För att energibesättningen ska vara anpassad till unionens system enligt direktiv 2003/87/EG bör medlemsstaterna vara skyldiga att uttryckligen skilja mellan dessa två komponenter. Detta skulle också ge möjlighet att särskilja mellan behandlingen av bränslen som är biomassa och bränslen framställda från biomassa.
- (6) Båda dessa delar bör beräknas på grundval av objektiva kriterier så att de olika energikällorna kan behandlas lika. För koldioxidrelaterade skatter bör hänvisning göras till koldioxidutsläpp från förbrukningen av var och en berörd energiprodukt, med användning av de emissionsfaktorer som anges i kommissionens beslut 2007/589/EG av den 18 juli 2007 om riktlinjer för övervakning och rapportering av utsläpp av växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG¹⁸. Med tanke på skatter på allmän energiförbrukning bör hänvisning göras till energiinnehållet i de olika energiprodukterna och i elektricitet enligt det som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster och om upphävande av rådets direktiv 93/76/EEG¹⁹. I detta sammanhang bör man beakta miljöfördelarna med biomassa eller produkter framställda från biomassa. Dessa produkter bör beskattas på grundval av de emissionsfaktorer som anges i beslut 2007/589/EG när det gäller biomassa och produkter framställda från biomassa och deras energiinnehåll enligt det som anges i bilaga III till direktiv 2009/28/EG. Biodrivmedel och flytande biobränslen enligt definitionen i artikel 2 h och 2 i i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor²⁰ är den i särklass viktigaste kategorin. Sedan miljövinster med dessa produkter varierar beroende på om de uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 17 i det direktivet bör de specifika referensvärdena för biomassa och biomassaprodukter endast tillämpas om kriterierna uppfylls.
- (7) De koldioxidrelaterade skatterna bör anpassas till tillämpningen av direktiv 2003/87/EG för att de ska komplettera direktivet på ett effektivt sätt. Beskattningen bör gälla alla användningar, inklusive sådana som är andra än uppvärmning, när det gäller energiprodukter som ger upphov till koldioxidutsläpp från anläggningar enligt det direktivet, förutsatt att den berörda anläggningen inte omfattas

¹⁷ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

¹⁸ EUT L 229, 31.8.2007, s. 1.

¹⁹ EUT L 114, 27.4.2006, s. 64.

²⁰ EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

av systemet för handel med utsläppsrätter enligt det direktivet. Däremot, eftersom kumulativ tillämpning av båda instrumenten inte skulle ge utsläppsminskningar utöver det som totalt sett uppnås enbart genom systemet för handel med utsläppsrätter, utan endast skulle öka totalkostnaden för dessa minskningar, bör koldioxidrelaterade skatter inte tillämpas på förbrukning i anläggningar som omfattas av unionens system.

- (8) Med tanke på skatteneutralitet bör samma minimiskattenivåer gälla för varje komponent i energibesiktningen, för alla energiprodukter som används för ett visst ändamål. Där som det således föreskrivs lika minimiskattenivåer bör medlemsstaterna, även med tanke på skatteneutralitet, säkerställa lika nivåer av nationell beskattning för alla berörda produkter. Vid behov bör övergångsperioder planeras med tanke på likställning av dessa nivåer.
- (9) Miniminivåerna för koldioxidrelaterade skatter bör fastställas mot bakgrund av medlemsstaternas nationella mål enligt beslut 406/2009/EG om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020. Eftersom det konstateras i detta beslut att insatserna för att minska växthusgasutsläppen bör vara rättvist fördelade mellan medlemsstaterna, bör övergångsperioder fastställas för vissa medlemsstater.
- (10) Miniminivåerna för skatter på allmän energiförbrukning bör allmänt taget fastställas på grundval av de aktuella minimiskattenivåerna. Detta innebär också att den minimiskattenivå för allmän energiförbrukning som tillämpas på motorbränslen bör vara högre än för bränslen för uppvärmning.
- (11) Det är viktigt att säkerställa att minimiskattenivåerna bibehåller sina avsedda verkningar. Eftersom de koldioxidrelaterade skatterna kompletterar tillämpningen av direktiv 2003/87/EG, bör utsläppsrätternas marknadspriser vara föremål för ingående övervakning vid kommissionens periodiska granskning av direktivet. Minimiskattesatserna för allmän energiförbrukning bör regelbundet vara föremål för automatisk anpassning för att beakta utvecklingen av skattesatsernas reella värde, i syfte att bibehålla den aktuella harmoniseringsgraden samt minska volatiliteten på grund av energi- och livsmedelspriser, och denna anpassning bör göras på grundval av ändringar av det EU-omfattande harmoniserade konsumentprisindex som publiceras av Eurostat, med uteslutning av energi och oförädlade livsmedel.
- (12) När det gäller motorbränslen skapar den gynnsammare minimiskattenivån som tillämpas på dieselbrännolja, en produkt som ursprungligen främst infördes för yrkesanvändning och därför traditionellt har beskattats på en lägre nivå, en snedvridande effekt i förhållande till bensin, det viktigaste konkurrerande bränslet. I artikel 7 i direktiv 2003/96/EG anges därför de första stegen för en gradvis anpassning till de minimiskattenivåer som tillämpas på bensin. Det är nödvändigt att slutföra denna anpassning och gradvis övergå till en situation där dieselbrännolja och bensin beskattas på samma nivå.
- (13) Vad gäller möjligheten för medlemsstaterna att tillämpa en lägre skattenivå på yrkesmässig användning av dieselbrännolja som motorbränsle, ser denna bestämmelse inte längre ut att vara förenlig med kravet att förbättra energieffektiviteten och behovet att åtgärda den ökande miljöpåverkan från transporter, och bör därför utgå. Enligt artikel 9.2 i direktiv 2003/96/EG får vissa medlemsstater tillämpa en sänkt skattesats

på eldningsolja. Den bestämmelsen är inte längre förenlig med en väl fungerande inre marknad och fördragets bredare mål. Den bör därför utgå.

- (14) Det finns ett behov att begränsa de potentiella kostnadsverkningarna av koldioxidrelaterade skatter på sektorer eller delsektorer som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage enligt artikel 10a.13 i direktiv 2003/87/EG. Det är därför lämpligt att tillhandahålla motsvarande övergångsåtgärder som dock även bör säkerställa att den koldioxidrelaterade beskattningens miljöeffektivitet bibehålls.
- (15) Enligt artikel 5 i direktiv 2003/96/EG är det i vissa fall tillåtet att tillämpa differentierade skattesatser. För att säkerställa en enhetlig koldioxidprissignal bör dock medlemsstaternas möjligheter att differentiera de nationella skattesatserna begränsas till skatterna på allmän energiförbrukning. Dessutom gäller att möjligheten att tillämpa en lägre skattenivå på motorbränslen för taxibilar inte längre är förenligt med målet för politiken om att främja alternativa bränslen och energibärare och användningen av renare fordon i stadstransporter, och därför bör denna möjlighet avskaffas.
- (16) Reglerna om valfria skatteavdrag och -undantag enligt artikel 15 i direktiv 2003/96/EG bör anpassas mot bakgrund av samlade erfarenheter och den nya ram som skapas genom detta direktiv. Medlemsstaternas möjligheter att tillämpa dessa valfria avdrag och undantag bör så långt det är möjligt begränsas till skatter på allmän energiförbrukning i syfte att etablera en omfattande och enhetlig koldioxidprissignal utanför EU:s system för handel med utsläppsrätter.
- (17) Undantag eller avdrag till förmån för hushåll och välgörenhetsorganisationer kan utgöra del av de sociala åtgärder som medlemsstaterna definierar. Möjligheten att tillämpa sådana undantag eller avdrag bör, med hänvisning till lika behandling av energikällor, utökas till alla energiprodukter som används för uppvärmning och elektricitet. För att säkerställa att deras inverkan på den inre marknaden förblir begränsad bör dessa undantag och avdrag endast tillämpas på icke-yrkesmässig verksamhet.
- (18) I fråga om gasol (LPG) och naturgas som används som drivmedel är det inte längre berättigat med fördelar i form av lägre minimiskattenivå för allmän energiförbrukning eller möjligheten att undanta dessa energiprodukter från beskattning, särskilt mot bakgrund av behovet att öka marknadsandelarna för förnybara energikällor, och därför bör dessa fördelar avskaffas på medellång sikt.
- (19) Enligt direktiv 2003/96/EG får medlemsstaterna inte beskatta bränsle som används för navigering på gemenskapens vatten eller elektricitet som produceras ombord på en farkost, även om farkosten ligger i en hamn. Dessutom får medlemsstaterna utöka dessa skattefördelar till inre vattenvägar. I vissa hamnar finns det renare alternativ där man använder landström, som dock är skattepliktig. För att sätta ett första incitament för utvecklandet och tillämpandet av denna teknik, i väntan på att en mer omfattande ram antas inom området, bör medlemsstaterna bevilja undantag från energiskatt när det gäller användningen av landström i fartyg som ligger i en hamn. Detta undantag bör tillämpas under en period som är tillräckligt lång för att hamnoperatörerna inte fräntas incitament att göra de nödvändiga investeringarna men som samtidigt är tidsbegränsad så att systemets underhåll helt eller delvis blir föremål för nya beslut när den tiden kommer.

- (20) Enligt artikel 15.3 i direktiv 2003/96/EG får medlemsstaterna när det gäller jordbruk, trädgårdsodling och fiskodling samt skogsbruk utöver de bestämmelser som allmänt gäller för yrkesanvändning även tillämpa en skattenivå ända ner till noll. En granskning av detta alternativ visade att till den del som gäller skatter på allmän energiförbrukning skulle bibehållandet av detta alternativ stå i strid med unionens bredare politiska mål, utom om det är kopplat till en motprestation som säkerställer framsteg inom området för energieffektivitet. I fråga om koldioxidrelaterade skatter bör behandlingen av de berörda sektorerna anpassas till de bestämmelser som tillämpas på industrisektorerna.
- (21) De allmänna bestämmelser som införs genom detta direktiv beaktar de särskilda egenskaperna hos bränslen som är biomassa eller har framställts från biomassa och som uppfyller hållbarhetskriterierna enligt artikel 17 i direktiv 2009/28/EG både när det gäller bidraget till koldioxidbalansen och det lägre energiinnehållet per kvantitativ enhet i jämförelse med vissa konkurrerande fossila bränslen. Därför bör de bestämmelser i direktiv 2003/96/EG enligt vilka det är tillåtet med skattemässiga avdrag eller undantag för dessa bränslen avskaffas på medellång sikt. För den mellanliggande perioden bör man säkerställa att tillämpningen av dessa bestämmelser överensstämmer med de allmänna regler som införs genom detta direktiv. Biodrivmedel och flytande biobränslen enligt definitionen i artikel 2 h och 2 i i direktiv 2009/28/EG bör därför endast få komma ifråga i för medlemsstaternas extra skattelättnader om de uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 17 i detta direktiv.
- (22) I brist på längre utsträckt harmonisering när det gäller bränslen som används för yrkesmässig uppvärmning, bör medlemsstater med skattenivåer ovanför de miniminivåer som föreskrivs inom detta område ha möjlighet att fortsätta bevilja vissa avdrag. De tillämpliga villkoren bör skilja mellan skatter på allmän energiförbrukning och koldioxidrelaterade skatter eftersom dessa två element gäller olika slags syften. Dessutom bör det göras klart att hänvisningarna till systemet för handel med utsläppsrätter enligt artikel 17 i direktiv 2003/96/EG inte inbegriper unionens system enligt direktiv 2003/87/EG.
- (23) Med tanke på Spaniens och Frankrikes speciella förvaltningsstruktur och under vissa betingelser bör dessa länder tillåtas att på regionnivå tillämpa högre skattenivåer för allmän energiförbrukning när det gäller energiprodukter och elektricitet.
- (24) Direktiv 2003/96/EG bör anpassas till rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG²¹.
- (25) Förteckningen över energiprodukter i artiklarna 2.1 och 20.1 i direktiv 2003/96/EG bör uppdateras för att införliva vissa biobränslen, i syfte att säkerställa en enhetlig och standardiserad behandling av dessa biobränslen, och hänvisning bör göras i artikel 2.5 i direktiv 2003/96/EG till den version som för närvarande är tillämplig för den kombinerade nomenklaturen. Med beaktande av den risk för skatteflykt, skatteundandragande eller skattemissbruk som dessa biobränslen representerar bör produkter inom KN-nummer 3811 vara föremål för bestämmelserna om övervakning och flyttning i direktiv 2008/118/EG.

²¹ EUT L 9, 14.1.2009, s. 12.

- (26) För att säkerställa fri rörelse samtidigt som man respekterar de säkerhetskrav som är tillämpliga på fordon i yrkestrafik och på specialbehållare, bör definitionen på standardtankar i sådana fordon enligt artikel 24 i direktiv 2003/96/EG uppdateras till att återspegla det faktum att det inte alltid är tillverkaren som monterar bränsletankar på fordon för yrkestrafik.
- (27) Eftersom vissa övergångsbestämmelser i direktiv 2003/96/EG har föråldrats bör de utgå.
- (28) Med början vid utgången av 2015 och därefter vart femte år bör kommissionen rapportera till rådet om tillämpningen av direktivet, med särskild granskning av miniminivån för koldioxidrelaterade skatter mot bakgrund av utvecklingen av utsläppsrätternas marknadspriser i EU, innovation, den tekniska utvecklingen och de motiveringar för skattemässiga undantag och avdrag som anges i detta direktiv, inbegripet bränsle för luft- och sjöfart. Förteckningen över sektorer eller delsektorer som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage ska ses över regelbundet, särskilt mot bakgrund av eventuella nya rön som finns tillgängliga.
- (29) Det är lämpligt att ändra vissa bestämmelser i direktiv 2003/96/EG rörande genomförandebefogenheter i syfte att säkerställa överensstämmelse med de bestämmelser som införs genom fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Detta bör göras genom att kommissionen beviljas delegerade befogenheter.
- (30) Kommissionen bör ges befogenheter att anta delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i syfte att uppdatera koderna i den kombinerade nomenklaturen för de produkter som avses i direktiv 2003/96/EG, såväl som hänvisning till den tillämpliga kombinerade nomenklaturen. Det är nödvändigt att befogenheterna delegeras till kommissionen för obestämd tid, så att bestämmelserna vid behov kan anpassas.
- (31) Eftersom syftena med den åtgärd som avses, i synnerhet som säkerställandet av en väl fungerande inre marknad mot bakgrund av de nya kraven inom områdena för energi och miljö inte i tillräcklig omfattning kan nås av medlemsstaterna och därför bättre kan nås på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (32) Direktiv 2003/96/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2003/96/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

1. Energiprodukter och elektricitet ska beskattas i medlemsstaterna i överensstämmelse med detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska skilja mellan koldioxidrelaterade skatter och skatter på allmän energiförbrukning.

De koldioxidrelaterade skatterna ska beräknas som ett antal euro per ton koldioxidutsläpp, på grundval av de emissionsfaktorer som anges i punkt 11 i bilaga I till kommissionens beslut 2007/589/EG av den 18 juli 2007 om riktlinjer för övervakning och rapportering av utsläpp av växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG(*). De emissionsfaktorer som i beslutet anges för biomassa och produkter framställda från biomassa ska när det gäller biodrivmedel och flytande biobränslen enligt definitionen i artikel 2 h och 2 i i direktiv 2009/28/EG endast gälla i fall där de berörda produkterna uppfyller hållbarhetskriterierna enligt artikel 17 i Europaparlamentets och rådets direktiv av den 23 april om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor(**). Om biodrivmedlen och de flytande biobränslena inte uppfyller dessa kriterier ska medlemsstaterna tillämpa emissionsfaktorn för likvärdigt motor- eller uppvärmningsbränsle, vars minimiskattenivåer definieras i detta direktiv.

Skatterna på allmän energiförbrukning ska beräknas som ett antal euro per gigajoule (GJ) på grundval av det effektiva värmevärdet för energiprodukter och elektricitet enligt bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster och om upphävande av rådets direktiv 93/76/EEG (***). När det gäller biodrivmedel och flytande biobränslen enligt definitionen i artikel 2 h och 2 i i direktiv 2009/28/EG ska referensvärdena emellertid endast tillämpas om produkterna uppfyller de hållbarhetskriterier som anges i artikel 17 i detta direktiv. I sådana fall ska de gälla för både motor- eller uppvärmningsbränslen. Om biodrivmedel och flytande biobränslen inte uppfyller dessa kriterier ska medlemsstaterna tillämpa referensvärdena för likvärdiga motor- eller uppvärmningsbränslen, vars minimiskattenivåer anges i detta direktiv.

I fall där direktiv 2006/32/EG, beslut 2007/589/EG eller direktiv 2009/28/EG eventuellt inte innehåller en emissionsfaktor och/eller effektivt värmevärde för en viss produkt, ska medlemsstaterna hänvisa till relevant tillgänglig information om emissionsfaktor och/eller effektivt värmevärde.

I detta direktiv avses med *biomassa* den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, samt den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.

3. Om en del av en energiprodukt består av biomassa eller produkter framställda från biomassa, ska emissionsfaktorer och effektivt värmevärde som är relevanta för denna del fastställas enligt punkt 2, oberoende av det KN-nummer under vilket energiprodukten räknas som helhet.
4. Om inte annat anges ska detta direktiv gälla både koldioxidrelaterade skatter och skatter på allmän energiförbrukning.

(*) EUT L 229, 31.8.2007, s. 1.

(**) EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

(***) EUT L 114, 27.4.2006, s. 64.”

(2) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras enligt följande

i) Led h ska ersättas med följande:

”h) produkter enligt KN-nummer 2909 19 10 samt 3824 90 91,”.

ii) Följande led i och j ska läggas till:

”i) produkter enligt KN-nummer 2207, 2208 90 91 och 2208 90 99 om dessa är avsedda för uppvärmning eller användning som motorbränsle och är denaturerade enligt artikel 27.1 a och b i direktiv 92/83/EG,

j) produkter enligt KN-nummer 2909 19 90, 3823 19 90 och 3824 90 97 om dessa är avsedda för uppvärmning eller användning som motorbränsle.”

b) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

”3. När de är avsedda för användning, utbjuds till försäljning eller används som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning ska andra energiprodukter än de för vilka en minimiskattenivå fastställs i detta direktiv beskattas i enlighet med användningen, i nivå med skattesatsen för likvärdigt bränsle för uppvärmning eller motorbränsle, beräknad enligt artikel 1.2 och 1.3.

Produkter andra än energiprodukter ska, om de är avsedda för användning, bjuds ut till försäljning eller används som motorbränsle, beskattas i nivå med skattesatsen för likvärdigt motorbränsle, beräknad enligt artikel 1.2 och 1.3.

Tillsatser eller medel för att öka volymen i motorbränslen, andra än vatten, ska beskattas i nivå med likvärdigt motorbränsle.

Kolväten andra än de som förtecknas i punkt 1 och som är avsedda för användning, bjuds ut till försäljning eller används som bränsle för uppvärmning ska beskattas i nivå med skattesatserna för likvärdig energiprodukt, beräknade enligt artikel 1.2 och 1.3. Detta stycke ska inte tillämpas på torv.

4. Koldioxidrelaterade skatter ska enligt artikel 14.1 d i detta direktiv tillämpas på användningar av energiprodukter som ger upphov till koldioxidutsläpp från anläggningar enligt det som definieras i artikel 3 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG(*), oavsett om dessa anläggningar uppnår de tröskelvärden som anges i bilaga I till det direktivet eller inte.

Om energiprodukter används enligt det första stycket för ett ändamål som är annat än motorbränsle, ska de behandlas som motorbränsle enligt detta direktiv.

5. Hänvisningar i detta direktiv till nummer i den kombinerade nomenklaturen, KN-nummer, ska avse nummer i kommissionens förordning (EG) nr 861/2010 av den 5 oktober 2010 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om gemensamma tulltaxan(**).

Om den förordning som avses i första stycket ersätts eller om en ändring av den kombinerade nomenklaturen gör det nödvändigt att modifiera de nummer som hänvisas till i detta direktiv, ska kommissionen anta en delegerad akt enligt artikel 27 och enligt villkoren i artiklarna 27a och 27b för att modifiera den kombinerade nomenklaturens nummer för de produkter som avses i detta direktiv eller för att modifiera de hänvisningar som avses i första stycket för att anpassa dessa till den tillämpliga versionen av den kombinerade nomenklaturen.

Den delegerade akten får inte leda till ändringar i de minimiskattesatser som tillämpas enligt detta direktiv eller till att energiprodukter och elektricitet läggs till eller tas bort.

(*) EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

(**) EUT L 284, 29.10.2010, s. 1.”

c) Följande punkt ska införas som punkt 6:

”6. I leden a, d, i och j i punkt 1 i denna artikel och i leden a, g, i och j i artikel 20.1, ska produkter avsedda för leverans anses vara avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle när leverantören är medveten om, eller rimligen bör vara medveten om att mottagarna avser att använda produkterna som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle. De produkter som avses i led a i punkt 1 i denna artikel och i led a i artikel 20.1 ska inte anses vara avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle om de levereras till en varuproducent enligt det som avses i led h i punkt 1 till denna artikel och led h i artikel 20.1.”

(3) Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Utan att det påverkar artikel 2.4 ska detta direktiv inte tillämpas på

- a) outputbeskattning av värme och beskattning av produkter som omfattas av KN-nummer 4401 och 4402,
- b) följande användningar av energiprodukter och elektricitet:
 - Energiprodukter som används för andra ändamål än som motorbränslen eller bränslen för uppvärmning.
 - Dubbel användning av energiprodukter.

En energiprodukt har dubbel användning när den används både som bränsle för uppvärmning och för andra ändamål än som motorbränsle och bränsle för uppvärmning. Användning av energiprodukter i kemisk reduktion, elektrolys och i metallurgiska processer ska anses vara dubbel användning.

- Elektricitet som i huvudsak används för kemisk reduktion och i elektrolytiska och metallurgiska processer.
- Mineralogiska processer.

Med *mineralogiska processer* avses processer klassificerade enligt NACE-kod DI 23 ”Tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter” i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden(*).

Artikel 20 ska dock tillämpas på energiprodukter som används enligt det som anges i led b i första stycket i denna artikel.

(*) EUT L 393, 30.12.2006, s. 1.”

(4) Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. I detta direktiv ska *skattenivå* anses vara de sammanlagda skatter som tas ut i fråga om alla indirekta skatter (med undantag av mervärdesskatt, nedan kallad *moms*), beräknad på följande sätt:

- (a) För koldioxidrelaterad skatt, enligt artikel 1.2 andra stycket vid tidpunkten för frisläppning för förbrukning.
- (b) För skatt på allmän energiförbrukning, enligt artikel 1.2 tredje stycket vid tidpunkten för frisläppning för förbrukning.”

b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 3 och 4:

”3. Utan att det påverkar undantagen, differentieringarna och avdragen enligt detta direktiv ska medlemsstaterna se till att i fall där likadana minimiskattenivåer anges i bilaga I i fråga om en viss användning, ska likadana skattenivåer fastställas för produkter för den användningen. Utan att det påverkar artikel 15.1 i ska detta gälla från den 1 januari 2023 för de motorbränslen som avses i tabell A i bilaga I.

I det första stycket ska varje användning för vilken en minimiskattenivå fastställs i tabellerna A, B och C i bilaga I anses vara enkel användning.

4. De miniminivåer för skatt på allmän energiförbrukning som fastställs i detta direktiv ska antas vart tredje år med början från den 1 juli 2016 i syfte att beakta förändringarna i det harmoniserade konsumentprisindex som publiceras av Eurostat,

med uteslutning av energi och oförädlade livsmedel. Kommissionen ska publicera de antagna minimiskattenivåerna i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Minimnivåerna ska antas automatiskt genom ökning eller sänkning av basbeloppet i euro med den procentuella ändringen av indexet under de tre föregående kalenderåren. Om den procentuella ändringen sedan det senaste antagandet är mindre än 0,5 procent ska inga nya minimnivåer antas.”

(5) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Under förutsättning att medlemsstaterna iakttar de minimiskattenivåer som föreskrivs i detta direktiv får de under skattemyndigheternas tillsyn tillämpa differentierade skattesatser på allmän energiförbrukning i följande fall.”

b) Tredje strecksatsen ska ersättas med följande:

”– För följande användningsområden: lokal kollektivtrafik (exklusive taxibilar), avfallshantering, försvaret och den offentliga förvaltningen, personer med funktionshinder och ambulanstransporter.”

(6) Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Från och med den 1 januari 2013, från och med den 1 januari 2015 och från och med den 1 januari 2018 ska minimiskattenivåerna för motorbränsle enligt tabell A i bilaga I tillämpas.”

(7) I artikel 8 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Från och med den 1 januari 2013 ska minimiskattenivåerna för sådana produkter som används som motorbränsle för ändamål som anges i punkt 2 i denna artikel fastställas i enlighet med tabell B i bilaga I.”

(8) Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Från och med den 1 januari 2013 ska minimiskattenivåerna för bränslen för uppvärmning fastställas i enlighet med tabell C i bilaga I.”

(9) Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Från och med den 1 januari 2013 ska minimiskattenivåerna för elektricitet fastställas i enlighet med tabell D i bilaga I.

(10) I artikel 12 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. När volymenheter används ska volymen mätas vid en temperatur på 15 °C.”

(11) Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras enligt följande:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska, utöver vad som följer av de allmänna bestämmelserna i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG(*) om skattebefrielser för användning av skattepliktiga produkter, och utan att det påverkar tillämpningen av unionens andra bestämmelser, bevilja skattebefrielse för följande användningsområden, på villkor som medlemsstaterna ska fastställa i syfte att säkerställa en korrekt och lättfattlig tillämpning av sådana skattebefrielser och i syfte att förhindra varje form av skatteflykt, undandragande av skatt eller missbruk:

(*) EUT L 9, 14.1.2009, s. 12.”

ii) I led a ska den andra meningen ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får dock av miljöpolitiska skäl som är andra än minskningen av koldioxidutsläpp beskatta dessa produkter utan att iakttä bestämmelserna om minimiskattenivåer i detta direktiv.”

iii) Följande led ska läggas till som leden d och e:

”d) I fråga om koldioxidrelaterade skatter, energiprodukter som används för verksamhet som är föremål för och inte exkluderad från unionens system i den mening som avses i direktiv 2003/87/EG.

e) Fram till den 31 december 2020, elektricitet som levereras direkt till fartyg i hamnar.”

b) Följande punkt ska införas som punkt 3:

”3. När det gäller användningar som avses i punkt 1 a, utom framställning av elektricitet ombord på fartyg, ska undantaget endast gälla skatter på allmän energiförbrukning.”

(12) Följande artikel ska införas som artikel 14a:

”Artikel 14a

1. Fram till den 31 december 202 ska medlemsstaterna tillhandahålla ett avdrag rörande koldioxidrelaterade skatter i fråga om användning av energiprodukter vid anläggningar som hör till sektorer eller delsektorer som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage.

2. Skatteavdragets storlek ska motsvara en årsmedianförbrukning av energiprodukter, uttryckt som gigajoule (GJ), vid anläggningen under referensperioden, för andra ändamål än de som avses i artikel 7, multiplicerad med 0,00561 och med miniminivån för koldioxidrelaterade skatter enligt tabell C i bilaga I. Den referensperiod som avses i första meningen i detta stycke ska vara antingen perioden från den 1 januari 2005 till den 31 december 2008 eller perioden från den 1 januari 2009 till den 31 december 2010. Skatteavdragets storlek ska inte överskrida den koldioxidrelaterade skatten på användning av energiprodukter vid anläggningen under den berörda perioden.
3. För anläggningar som inte har varit i drift under referensperioden ska medlemsstaterna basera skatteavdragets nivå på anläggningens installerade kapacitet multiplicerad med en genomsnittlig kapacitetsfaktor med tillämpning av metoden enligt kommissionens beslut XXX om fastställande av unionsomfattande övergångsbestämmelser för harmoniserad fri tilldelning enligt artikel 10a i direktiv 2003/87/EG(*).
4. När en medlemsstat tillämpar en nivå för koldioxidrelaterade skatter som överskrider minimiskattenivån enligt detta direktiv kan medlemsstaten vid fastställande av skatteavdragets storlek enligt punkt 2 hänvisa till en nivå för koldioxidrelaterad skatt upp till den nationella nivån.
5. I punkterna 1–4 ska sektorer eller delsektorer som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage anses vara de sektorer som har fastställts vara sådana på grundval av artikel 10a.13 i direktiv 2003/87/EG.

(*) EUT L [...], [...], s. [...]"

(13) Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras enligt följande:

i) Leden h och i ska ersättas med följande:

”h) Energiprodukter som används som bränsle för uppvärmning och elektricitet som förbrukas av hushåll och/eller organisationer som erkänns som välgörenhetsorganisationer av den berörda medlemsstaten. När det gäller sådana välgörenhetsorganisationer får medlemsstaterna begränsa skattebefrielsen eller skattenedsättningen till användning för icke-yrkesmässig verksamhet. Vid blandad förbrukning ska beskattningen tillämpas i proportion till varje användningstyp. Om en användning är obetydlig får den anses vara obefintlig.

i) Fram till den 31 januari 2023, naturgas och gasol som används som drivmedel.”

ii) Följande stycke ska läggas till:

”Leden a–e och g gäller endast för skatter på allmän energiförbrukning.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna får tillämpa en skattenivå för skatter på allmän energiförbrukning ner till noll för förbrukning av energiprodukter och elektricitet inom jordbruk, trädgårdsodling eller fiskodling samt inom skogsbruk. Förmånstagarna ska vara föremål för system som måste leda till ökad energieffektivitet som i stort sett motsvarar den energieffektivitet som skulle ha uppnåtts om unionens standardmässiga minimiskattesatser skulle ha tillämpats.”

(1) Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras enligt följande:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Fram till den 31 januari 2023 får medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 i denna artikel, under tillsyn av skattemyndigheterna tillämpa skattebefrielse eller nedsatt skattesats för skatter på allmän energiförbrukning för de skattepliktiga produkter som avses i artikel 2 i detta direktiv när dessa produkter består av eller innehåller en eller flera av följande produkter, och när det gäller biodrivmedel och flytande biobränslen enligt definitionen i artikel 2 h och 2 i i direktiv 2009/28/EG dessa uppfyller hållbarhetskriterierna enligt artikel 17 i det direktivet:”

ii) Tredje stycket ska utgå.

b) Punkterna 4, 6 och 8 ska utgå.

(14) Artiklarna 17 och 18 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

1. Under förutsättning att ett genomsnitt av de minimiskattenivåer som föreskrivs i detta direktiv iakttas för varje företag, får medlemsstaterna tillämpa skatteavdrag för skatter på allmän energiförbrukning för energiprodukter som används för uppvärmning eller för de ändamål som anges i artikel 8.2 b och 8.2 c och för elektricitet i följande fall:

a) För energiintensiva företag.

Med *energiintensivt företag* avses en företagsenhet enligt artikel 11 där antingen energiprodukternas och elektricitetens inköpskostnad uppgår till minst 3,0 procent av produktionsvärdet eller den nationella erlagda energiskatten uppgår till minst 0,5 procent av förädlingsvärdet. Inom ramen för denna definition får medlemsstaterna tillämpa mer restriktiva begrepp, inbegripet definitioner av försäljningsvärde samt process- och sektorsvisa definitioner.

Med *energiprodukternas och elektricitetens inköpskostnad* avses den faktiska kostnaden för inköpt energi eller energi som framställs inom företaget. Endast elektricitet, värme och energiprodukter som används för uppvärmningsändamål eller för ändamål som anges i artikel 8.2 b och 8.2 c ska räknas med. Alla skatter ingår, utom avdragsgill moms.

Med *produktionsvärde* avses omsättning, inklusive subventioner direkt kopplade till produktpriset, plus eller minus förändringar i lager av färdiga produkter, varor under tillverkning och varor och tjänster som inköpts för återförsäljning, minus inköp av varor och tjänster för återförsäljning.

Med *förädlingsvärde* avses den sammanlagda momspliktiga omsättningen inklusive export, minus sammanlagda momspliktiga inköp inklusive import.

- b) När avtal har ingåtts med företag enligt det som avses i artikel 11 eller med företagssammanslutningar eller när system för handel med utsläppsrätter eller likvärdiga arrangemang har genomförts, under förutsättning att de leder till bättre energieffektivitet.
2. Förutsatt att de minimiskattenivåer som föreskrivs i detta direktiv i genomsnitt iaktas för varje företag, får medlemsstaterna tillämpa skatteavdrag för koldioxidrelaterade skatter på energiprodukter som används för uppvärmning eller enligt artikel 8.2 b och 8.2 c i fall där avtal ingås med företag enligt det som avses i artikel 11 eller med sammanslutningar av sådana företag eller när system för handel med utsläppsrätter eller likvärdiga arrangemang genomförs, under förutsättning att de leder till de mål som gäller för minskning av koldioxidutsläpp.
3. I punkterna 1 och 2 ska *system för handel med utsläppsrätter* avse system för handel med utsläppsrätter andra än unionens system enligt det som avses i direktiv 2003/87/EG.

Artikel 18

1. Utan att det påverkar artikel 4.2 får Spanien tillåta att nivåerna för skatt på allmän energiförbrukning som tillämpas av en autonom region får vara högre än den motsvarande nationella skattenivån (regional differentiering). De regler som tillämpas måste uppfylla följande villkor:

a) Den skattenivå som tillämpas av en autonom region får inte överskrida den motsvarande nationella skattenivån med mer än 15 procent.

b) Om det vid flyttning av energiprodukter under ett uppskovsförfarande till Spanien från en annan medlemsstat har inträffat eller bedömts inträffa en oegentlighet i Spanien i den mening som avses i artikel 10 i direktiv 2008/11/EG i fall där punktskatteplikt förekommer, ska den person som tillhandahållit garantin enligt artikel 18 i det direktivet inte anses vara skyldig att betala skillnaden mellan den skattenivå som tillämpas av en autonom region och den nationella skattenivån, utom om denna person har deltagit i oegentligheten eller överträdelsen.

2. Utan att det påverkar artikel 4.3 får Frankrike tillåta att nivån för skatter på allmän energiförbrukning som tillämpas på de franska regionernas nivå får vara högre än den motsvarande nationella skattenivån (regional differentiering). De regler som tillämpas måste uppfylla följande villkor:

a) Den skattenivå som tillämpas av en regional myndighet får inte överskrida den motsvarande nationella skattenivån med mer än 15 procent.

b) Om det vid flyttning av energiprodukter under ett uppskovsförfarande till Frankrike från en annan medlemsstat har inträffat eller bedömts inträffa en oegentlighet i Frankrike i den mening som avses i artikel 10 i direktiv 2008/11/EG i fall där punktskatteplikt förekommer, ska den person som tillhandahållit garantin enligt artikel 18 i det direktivet inte anses vara skyldig att betala skillnaden mellan den skattenivå som tillämpas av en regional myndighet och den nationella skattenivån, utom om denna person har deltagit i oegentligheten eller överträdelsen.

3. Portugal får tillämpa skattenivåer för allmän energiförbrukning på energiprodukter och elektricitet som förbrukas i de autonoma regionerna Azorerna och Madeira som är lägre än de minimiskattenivåer som är fastställda i detta direktiv, för att kompensera högre transportkostnader på grund av att regionerna består av spridda öar.

4. Grekland får tillämpa skattenivåer för allmän energiförbrukning som är upp till 0,6 euro lägre per GJ än de minimiskattesatser som fastställs i detta direktiv för dieselbrännolja som används som drivmedel och för bensin som förbrukas i följande områden: Lesbos, Chios, Samos, Dodekanesos och Kykladerna, och på följande öar i Egeiska havet: Thassos, Norra Sporaderna, Samothrake och Skiros.

5. Bulgarien, Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Rumänien och Slovakien får, för de användningar som avses i artiklarna 8 och 9, tillämpa en övergångsperiod fram till den 1 januari 2021 för införande av koldioxidrelaterade skatter. Om unionen beslutar att nivåerna för växthusgasutsläpp ska sänkas fram till 2020 med mer än 20 procent jämfört med nivåerna 1990, ska kommissionen granska tillämpningen av dessa övergångsperioder och, om det är lämpligt, lägga fram ett förslag i avsikt att förkorta dem och/eller modifiera miniminivåerna för koldioxidrelaterade skatter enligt det som anges i bilaga I.”

(15) Artiklarna 18a och 18b ska utgå.

(16) Artikel 20 ska ersättas med följande:

”Artikel 20

1. Endast följande energiprodukter ska omfattas av bestämmelserna i kapitlen III och IV i direktiv 2008/118/EEG:

a) Produkter enligt KN-nummer 1507–1518, när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.

b) Produkter enligt KN-nummer 2707 10, 2707 20, 2707 30 och 2707 50.

c) Produkter enligt KN-nummer 2710 11 till 2710 19 69. För produkter enligt KN-nummer 2710 11 21, 2710 11 25 och 2710 19 29 ska kapitlen III och IV i direktiv 2008/118/EG dock endast gälla för kommersiella bulkt transporter.

d) Produkter enligt KN-nummer 2711 (med undantag för 2711 11, 2711 21 och 2711 29).

e) Produkter enligt KN-nummer 2901 10.

- f) Produkter enligt KN-nummer 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 och 2902 44.
- g) Produkter enligt KN-nummer 2905 11 00, som inte är av syntetiskt ursprung, när de är avsedda för användning som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle.
- h) Produkter enligt KN-nummer 2909 19 10 och 3824 90 91.
- i) Produkter enligt KN-nummer 2207, 2208 90 91 och 2208 90 99 om dessa är avsedda för användning för uppvärmning eller som motorbränsle och är denaturerade enligt artikel 27.1 a och b i direktiv 92/83/EG.
- j) Produkter enligt KN-nummer 2909 19 90, 3823 19 90 och 3824 90 97 om dessa är avsedda för uppvärmning eller användning som motorbränsle.
- k) Produkter enligt KN-nummer 3811.

2. Medlemsstaterna får, med stöd av bilaterala överenskommelser, underlåta att tillämpa vissa eller alla bestämmelser i kapitlen III och IV i direktiv 2008/118/EG med avseende på vissa eller alla produkter som avses i punkt 1 i denna artikel, såvida de inte omfattas av artiklarna 7–9 i detta direktiv. Sådana överenskommelser ska inte påverka de medlemsstater som inte är parter i dessa. Alla sådana bilaterala överenskommelser ska anmälas till kommissionen, som ska informera övriga medlemsstater.”

(17) Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska orden ”direktiv 92/12/EEG” ersättas med ”direktiv 2008/118/EG”.

b) Punkt 2 ska utgå.

(c) I första och fjärde styckena i punkt 5 ska orden ”Vid tillämpning(en) av artiklarna 5 och 6 i direktiv 92/12/EEG” ersättas med ”Vid tillämpning av artiklarna 2 och 7 i direktiv 2008/118/EG”.

(18) I artikel 24 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. I denna artikel avses med

standardtankar:

- Fasta bränsletankar som har monterats av tillverkaren eller en tredje part och som enligt registreringsdokumentationen eller fordonets trafikvärdighetsintyg uppfyller tillämpliga tekniska krav och säkerhetskrav, och vars fasta montering medger direktanvändning av bränslet både som drivmedel och, där det är lämpligt, för drift under transporten av kylningssystem och andra system. Som standardtankar betraktas också gastankar som är monterade i motorfordon avsedda för direktanvändning av gas som drivmedel samt behållare monterade i anslutning till andra system som fordonet kan vara utrustat med.
- Tankar som är fast monterade av tillverkaren eller en tredje part till en specialbehållare och som enligt behållarens registreringsdokumentation uppfyller tillämpliga tekniska krav och säkerhetskrav och vars fasta montering möjliggör en direktanvändning av bränsle för att under transport driva kylsystem och andra system som specialbehållarna är utrustade med.

Med *specialbehållare* avses alla behållare som är försedda med särskilt utformade anordningar för kylsystem, syresättningssystem, system för termisk isolering eller andra system.”

(19) Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Utövande av delegering

1. Befogenheterna att anta de delegerade akter som anges i artikel 2.5 ska delegeras till kommissionen tills vidare.
2. När kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen underrätta rådet om detta.
3. Befogenheterna att anta delegerade akter delegeras till kommissionen på de villkor som fastställs i artiklarna 27a och 27b.”

(20) Följande artiklar 27a, 27b och 27c ska införas:

”Artikel 27a

Återkallande av delegering

1. Rådet kan när som helst återkalla den delegering av befogenheter som avses i artikel 2.5.
2. Om rådet har inlett ett internt förfarande för att besluta om återkallande av delegering av befogenheter ska rådet sträva efter att underrätta kommissionen inom skäligen tid innan ett slutligt beslut fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan återkallas och eventuella skäl till återkallandet.
3. Beslutet om återkallande medför att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör. Beslutet får verkan omedelbart eller vid ett senare angivet datum. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan har trätt i kraft. Beslutet ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 27b

Invändning mot delegerade akter

1. Rådet kan göra invändning mot en delegerad akt inom en period på [tre] månader från datum för anmälan.
2. Om rådet vid utgången av denna period inte har invänt mot den delegerade akten ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period om rådet har underrättat kommissionen om att det har beslutat att inte göra invändningar.

3. Om rådet invänder mot en delegerad akt ska den inte träda i kraft. Rådet ska ange skälen till sin invändning mot den delegerade akten.

Artikel 27c

Underrättelse till Europaparlamentet

Europaparlamentet ska underrättas om delegerade akter som har antagits av kommissionen och eventuella invändningar mot dem, och om återkallande av rådets delegering av befogenheter.”

(21) Artikel 29 ska ersättas med följande:

”Artikel 29

Vart femte år med början vid utgången av 2015 ska kommissionen överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv till rådet och, i tillämpliga fall, ett förslag om eventuella ändringar av direktivet.

I rapporten ska kommissionen bland annat granska miniminivån för koldioxidrelaterade skatter och verkningarna av innovation och teknisk utveckling särskilt när det gäller effektivt energiutnyttjande, användningen av elektricitet inom transport och motivering för de undantag och avdrag, inbegripet för bränsle för luft- och sjöfart, som fastställs i detta direktiv. Kommissionen kan lämna in en rapport inom området och, där det är lämpligt, ett förslag. Rapporten ska utarbetas utifrån principen om en väl fungerande inre marknad, minimiskattenivåernas reella värden och fördragets bredare mål.

Förteckningen över sektorer eller delsektorer som bedöms vara utsatta för en betydande risk för koldioxidläckage ska för tillämpningen av artikel 14a i detta direktiv ses över regelbundet, särskilt mot bakgrund av eventuella nya rön som finns tillgängliga.

(22) Bilaga I ska ersättas med texten i bilagan till detta direktiv.

(23) Bilagorna II och III ska utgå.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2012 anta och offentliggöra de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2013.

När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i första och tredje stycket ska dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna förse kommissionen med texten i de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv ska träda i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA

”BILAGA I

Tabell A. – Minimiskattenivåer som från den 1 januari 2013 tillämpas på motorbränsle enligt artikel 7.

	Koldioxidrelaterade skatter	Skatter på allmän energiförbrukning	Skatter på allmän energiförbrukning	Skatter på allmän energiförbrukning
	Den 1 januari 2013	Den 1 januari 2013	Den 1 januari 2015	Den 1 januari 2018
Bensin KN-nummer 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 och 2710 11 59	20 euro/t CO ₂	9,6 euro/GJ	9,6 euro/GJ	9,6 euro/GJ
Dieselbrännolja KN-nummer 2710 19 41 till 2710 19 49	20 euro/t CO ₂	8,2 euro/GJ	8,8 euro/GJ	9,6 euro/GJ
Fotogen KN-nummer 2710 19 21 och 2710 19 25	20 euro/t CO ₂	8,6 euro/GJ	9,2 euro/GJ	9,6 euro/GJ
Motorgas (LPG) KN-nummer 2711 12 11 till 2711 19 00	20 euro/t CO ₂	1,5 euro/GJ	5,5 euro/GJ	9,6 euro/GJ
Naturgas KN-nummer 2711 11 00 och 2711 21 00	20 euro/t CO ₂	1,5 euro/GJ	5,5 euro/GJ	9,6 euro/GJ

Tabell B – Tillämpliga minimiskattenivåer från och med den 1 januari 2013 för motorbränslen som används för de ändamål som anges i artikel 8.2

	Koldioxidrelaterade skatter	Skatter på allmän energiförbrukning
<p>Dieselbrännolja</p> <p>KN-nummer 2710 19 41 till 2710 19 49</p>	20 euro/t CO ₂	0,15 euro/GJ
<p>Fotogen</p> <p>KN-nummer 2710 19 21 och 2710 19 25</p>	20 euro/t CO ₂	0,15 euro/GJ
<p>Motorgas (LPG)</p> <p>KN-nummer 2711 12 11 till 2711 19 00</p>	20 euro/t CO ₂	0,15 euro/GJ
<p>Naturgas</p> <p>KN-nummer 2711 11 00 och 2711 21 00</p>	20 euro/t CO ₂	0,15 euro/GJ

Tabell C. – Tillämpliga minimiskattenivåer från den 1 januari 2013 för bränsle för uppvärmning

	Koldioxidrelaterade skatter	Skatter på allmän energiförbrukning
Dieselbrännolja KN-nummer 2710 19 41 till 2710 19 49	20 euro/t CO ₂	0,15 euro/GJ
Tung brännolja KN-nummer 2710 19 61 till 2710 19 69	20 euro/t CO ₂	0,15 euro/GJ
Fotogen KN-nummer 2710 19 21 och 2710 19 25	20 euro/t CO ₂	0,15 euro/GJ
Motorgas (LPG) KN-nummer 2711 12 11 till 2711 19 00	20 euro/t CO ₂	0,15 euro/GJ
Naturgas KN-nummer 2711 11 00 och 2711 21 00	20 euro/t CO ₂	0,15 euro/GJ
Kol och koks KN-nummer 2701, 2702 och 2704	20 euro/t CO ₂	0,15 euro/GJ

Tabell D. – Tillämpliga minimiskattenivåer från den 1 januari 2013 för elektricitet

	Koldioxidrelaterade skatter	Skatter på allmän energiförbrukning
Elektricitet KN-nummer 2716		0,15 euro/GJ”

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT FÖR FÖRSLAG

1. RAM FÖR FÖRSLAGET/INITIATIVET

1.1. Förslagets/initiativets benämning

Översyn av direktiv 2003/96/EG

1.2. Politikområde(n) som berörs i den verksamhetsbaserade förvaltningen/budgeteringen²²

14 05 Skattepolitik

1.3. Förslagets/initiativets karaktär

X Förslaget/initiativet avser en ny åtgärd

Förslaget/initiativet avser en ny åtgärd efter ett pilotprojekt/förberedande åtgärd²³

Förslaget/initiativet avser en utvidgning av en befintlig åtgärd

Förslaget/initiativet avser en åtgärd som fått ny inriktning mot en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Kommissionens fleråriga strategiska mål som förslaget/initiativet är inriktat mot

Hållbar tillväxt – för en resurseffektiv, grönare och mer konkurrenskraftig ekonomi (Europa 2020)

1.4.2. Specifika mål och politikområde(n) som berörs i den verksamhetsbaserade förvaltningen/budgeteringen

Specifikt mål nr 3.

Att ta fram nya initiativ och åtgärder rörande skatter i syfte att stödja EU:s politiska mål (t.ex. inom området för miljö- och energipolitik)

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen (ABM) och budgeteringen (ABB)

Avdelning 14 – Beskattning och tullunion; ABB 05 – Skattepolitik

²² ABM: Verksamhetsbaserad förvaltning (Activity-Based Management) – ABB: Verksamhetsbaserad budgetering (Activity-Based Budgeting).

²³ Enligt det som avses i artikel 49.6 a eller b i budgetförordningen.

1.4.3. Förväntade resultat och påverkan

Ange den påverkan som förslaget/initiativet bör ha på de berörda mottagarna/grupperna

Energiskattedirektivets samstämmighet med prioriteringarna enligt Europa 2020-strategin och samstämmighet med systemet för handel med utsläppsrätter (ETS)

Miljöfarliga incitament i det aktuella direktivet har avlägsnats, positiva incitament t.ex. rörande biobränslen har fastställts.

Ett bidrag till minskningen av koldioxidutsläpp, ökning av sysselsättning och ekonomisk tillväxt.

Enhetlig behandling av energikällor i energiskattedirektivet för att skapa ett jämlikt spelfält mellan de olika energiförbrukarna.

1.4.4. Indikatorer på resultat och verkningar

Ange indikatorer för övervakning av genomförande av förslaget/initiativet.

Koldioxidprissignal för sektorer som inte omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter (ETS).

Faktisk skattesats (Real implicit tax rate, ITR) på energi

1.5. Grunder för förslaget/initiativet

1.5.1. Krav som måste uppfyllas på kort eller lång sikt

EU har satt en rad krävande och rättsligt bindande mål rörande klimatförändring och energi avsedda att uppfyllas fram till 2020. De anges i Europa 2020-strategin och enligt dem prioriteras hållbar tillväxt, högre resurseffektivitet samt grönare och konkurrenskraftigare ekonomi.

1.5.2. EU-åtgärdernas mervärde

Klimatförändringen och energin är frågor på europeisk nivå. Det är väsentligt med samordnade åtgärder för att nå de mål som gemensamt har satts inom dessa områden.

1.5.3. Lärdomar som dragits från tidigare åtgärder

Ej tillämpligt

1.5.4. Förenlighet med övriga relevanta instrument och eventuella synergieffekter

Enligt förslaget inrättas en ram för tillämpning av koldioxidrelaterade skatter inom områden som inte omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter, såsom komplement till den koldioxidprissignal som etableras genom systemet för handel med utsläppsrätter. Överlappningar mellan de båda instrumenten kommer att undvikas för att säkerställa

överensstämmelsen med EU:s system för handel med utsläppsrätter och undvikande av förluster på ett kostnadseffektivt sätt.

Förslaget bidrar till Europa 2020-strategin. Det ger medlemsstaterna möjlighet att optimera skattesystemets potential för att främja hållbar ekonomisk tillväxt, uppmuntra sysselsättning och investeringar samt bidra till att uppnå våra bredare sociala och miljömässiga mål.

1.6. Tid under vilket förslaget/initiativet kommer att pågå och påverka budgeten

Förslaget har inga budgetmässiga konsekvenser för EU.

Förslag/initiativ med **begränsad varaktighet**

– Förslaget/initiativet gäller från [DD/MM]ÅÅÅÅ till [DD/MM]ÅÅÅÅ

– De budgetmässiga konsekvenserna från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ

Förslag/initiativ med **obegränsad varaktighet**

– Genomförande med en startperiod från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ,

– som följs av fullskaligt genomförande.

1.7. Planerad(e) förvaltningsmetod(er)²⁴

Förslaget har inga budgetmässiga konsekvenser för EU.

Centraliserad direkt förvaltning genom kommissionen

Centraliserad indirekt förvaltning med delegering av genomförandeuppdrag till

– genomförandeorgan

– organ som inrättas av gemenskapen²⁵

– nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning

– personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

Delad förvaltning av gemenskapen

Decentraliserad förvaltning med tredjeländer

Gemensam förvaltning med internationella organisationer (*bör specificeras*)

Om flera förvaltningssätt anges, var god ange närmare detaljer under rubriken Kommentarer.

Kommentarer

²⁴ Närmare uppgifter om förvaltningsmetoder och hänvisningar till budgetförordningen finns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁵ Enligt artikel 185 i budgetförordningen.

2. FÖRVALTNINGSMETODER

Förslaget har inga budgetmässiga konsekvenser för EU-budgeten.

2.1. Övervaknings- och rapporteringsbestämmelser

Ange frekvens och villkor.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Identifierad(e) risk(er)*

2.2.2. *Planerad(e) kontrollmetod(er)*

2.3. Åtgärder för att förhindra bedrägeri och oegentligheter

Ange existerande eller planerade förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder.

3. BERÄKNAD FINANSIELL PÅVERKAN AV FÖRSLAGET/INITIATIVET

Förslaget har inga budgetmässiga konsekvenser för EU.